

NO. 19

AGOSTO / SIERPIEŃ 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | TENDENCJE | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

MATCHA

EL FENÓMENO JAPONÉS EN EUROPA

Japoński fenomen w Europie

PONIATOWSKI

LA SAGA DE LA FAMILIA

Saga rodzinna

**ENTRE RISAS CON
JOE SIERRA**

**ROZMOWA PEŁNA ŚMIECHU
Z JOE SIERRA**

www.vistularte.pl

PORTADA STRONA TYTUŁOWA

Mi historia comenzó en Colombia. Yo nací en Colombia y fue un largo viaje para llegar a Polonia. Yo no estaba planeando llegar a Polonia, pero me fui con mi familia a los Estados Unidos. Yo tenía 7 años cuando llegué a los Estados Unidos. Y después me enamoré y encontré a mi esposa y ahora llegué a Polonia. Entonces, esa es mi historia breve, digámoslo así.

Moja historia zaczęła się w Kolumbii. Urodziłem się w Kolumbii i była to długa droga, aby dotrzeć do Polski. Wcale nie planowałem tu przyjechać. Ale wyjechałem. Z rodziną trafiliśmy do Stanów Zjednoczonych. Miałem 7 lat, kiedy tam dotarłem. A później zakochałem się, poznałem moją żonę i tak przyjechałem do Polski. To w skrócie moja historia, powiedzmy.

CARTA EDITORIAL LIST REDAKCYJNY

Bienvenidos a la primera revista digital en español y polaco un proyecto creado con pasión, ideas frescas y una visión global desde Polonia para el mundo.

Nace un nuevo espacio de encuentro, de conocimiento y de inspiración. Aquí hablaremos de lo que nos mueve, nos conecta y nos transforma: salud, ciencia, tecnología, arte, redes sociales, cultura y mucho más.

Esta revista es un puente entre lenguajes, culturas y maneras de ver el mundo. Queremos crear comunidad, compartir información de valor y abrir conversaciones que trasciendan fronteras.

¡Gracias por ser parte de este inicio!

La primera revista digital desde Polonia escrita en polaco y español. ¡Esto recién comienza!

Con cariño,
J. Walle

Witamy w pierwszym cyfrowym magazynie w języku hiszpańskim i polskim, projekcie stworzonym z pasją, świeżymi pomysłami i globalną wizją z Polski na świat.

Powstaje nowa przestrzeń spotkań, wiedzy i inspiracji. Będziemy tutaj mówić o tym, co nas porusza, łączy i zmienia: zdrowie, nauka, technologia, sztuka, media społecznościowe, kultura i wiele więcej.

Ten magazyn to most między językami, kulturami i sposobami postrzegania świata. Chcemy budować społeczność, dzielić się wartościową wiedzą i otwierać rozmowy, które przekraczają granice.

Dziękujemy, że jesteś częścią tego początku!

Pierwszy magazyn cyfrowy z Polski, napisany po polsku i po hiszpańsku. To dopiero początek!

Z serdecznymi pozdrowieniami,
J. Walle

El contenido no puede ser reproducido total o parcialmente sin citar la fuente y la liga a la página www.vistularte.pl

El contenido tiene fines informativos y de entretenimiento exclusivamente.

Las respuestas de entrevistas, contenido de los artículos particulares y los anuncios es responsabilidad exclusiva de los autores y los anunciantes y no refleja necesariamente el punto de vista de la revista **VISTULARTE** y **ALIVE TODAY FOUNDATION**.

El contenido de los anuncios publicitarios, así como el producto o servicio que ofrecen es responsabilidad exclusiva de cada anunciante.

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Todos los derechos reservados.

¿Te interesa colaborar con nosotros?

Escríbenos un mensaje a vistularte@gmail.com

Zawartość nie może być powielana w całości lub w części bez podania źródła i linku do www.vistularte.pl

Zawartość służy wyłącznie celom informacyjnym i rozrywkowym.

*Odpowiedzi na wywiady, treść poszczególnych artykułów i reklam jest wyłączną odpowiedzialnością autorów i reklamodawców i niekoniecznie odzwierciedla poglądy magazynu **VISTULARTE** i **ALIVE TODAY FOUNDATION**. Za treść reklam, jak również za produkt lub usługę, które oferują, odpowiada wyłącznie reklamodawca.*

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Chcesz z nami współpracować?

Wyślij nam wiadomość e-mail na adres vistularte@gmail.com

AGOSTO / SIERPIEŃ 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

Esta revista electrónica es una creación de la Fundación "Alive Today Foundation".

Ten e-magazyn jest dziełem Fundacji "Alive Today".

<http://www.alivetoday.org>

KRS **0000651571**

NIP **6762518425**

FUNDADOR "ALIVE TODAY FOUNDATION"
Y GESTION "VISTULARTE"

ZAŁOŻYCIEL FUNDACJI "ALIVE TODAY"
I ZARZĄDZANIE "VISTULARTE"

Juan Walle

REDACCIONES **ARTYKUŁY I REDAKCJA**

Weronika Bazydło

Anna Kraus

Katarzyna Jatczak

ARTE Y DISEÑO GRÁFICO

PROJEKT ARTYSTYCZNY I GRAFICZNY

Juan Walle

PUBLICIDAD REKLAMA

vistularte@gmail.com

FOTOGRAFÍAS **FOTOGRAFIE**

Juan Walle

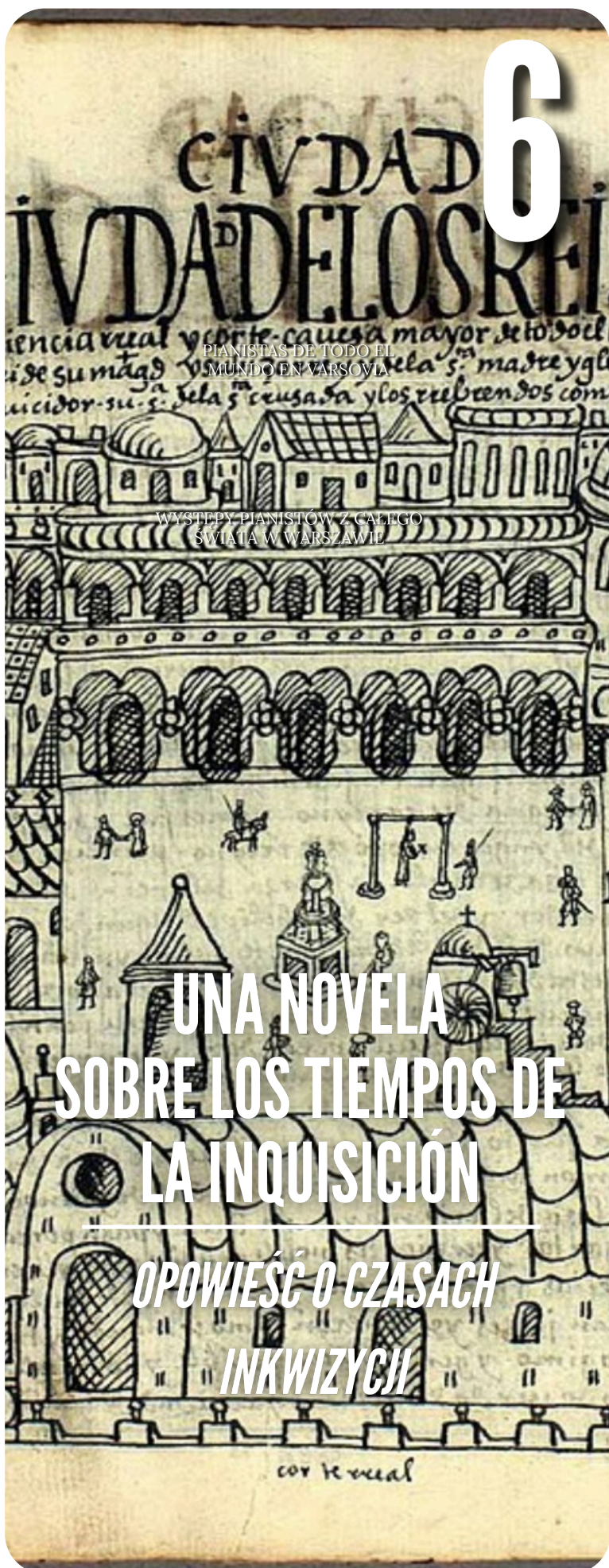
Anna Kraus Weronika Bazydło

FOTOGRAFÍAS Y ANIMACIONES

FOTOGRAFIE I ANIMACJE

90% de nuestras fotografías y animaciones son realizadas con Inteligencia artificial (AI), así que los derechos son propiedad de Alive Today Foundation, en caso de lo contrario se dará el reconocimiento al fotógrafo.

90% naszych fotografii i animacji powstaje przy użyciu sztucznej inteligencji (AI), dlatego prawa autorskie należą do fundacji Alive Today Foundation; w przeciwnym wypadku, autorstwo zostanie przypisane fotografowi.

ENTRE RISAS CON JOE SIERRA

ROZMOWA PEŁNA ŚMIECHU
Z JOE SIERRA

20

MATCHA

EL FENÓMENO JAPONÉS EN EUROPA

JAPONSKI FENOMEN W EUROPIE

30

PONIATOWSKI

LA SAGA DE LA FAMILIA

SAGA RODZINNA

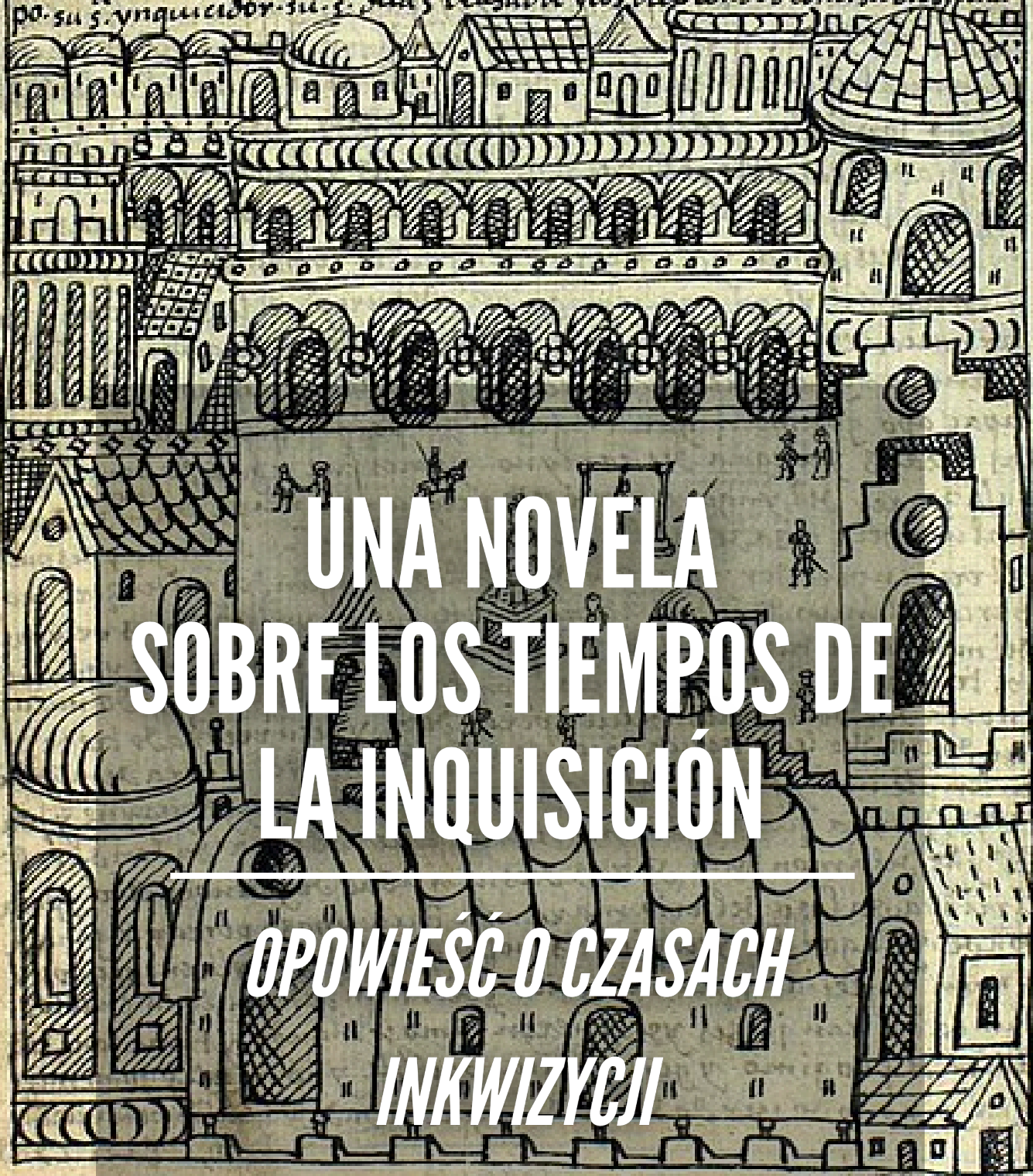
26

ESTRELLA
DISTANTE

*GWIAZDA
DALEKA*

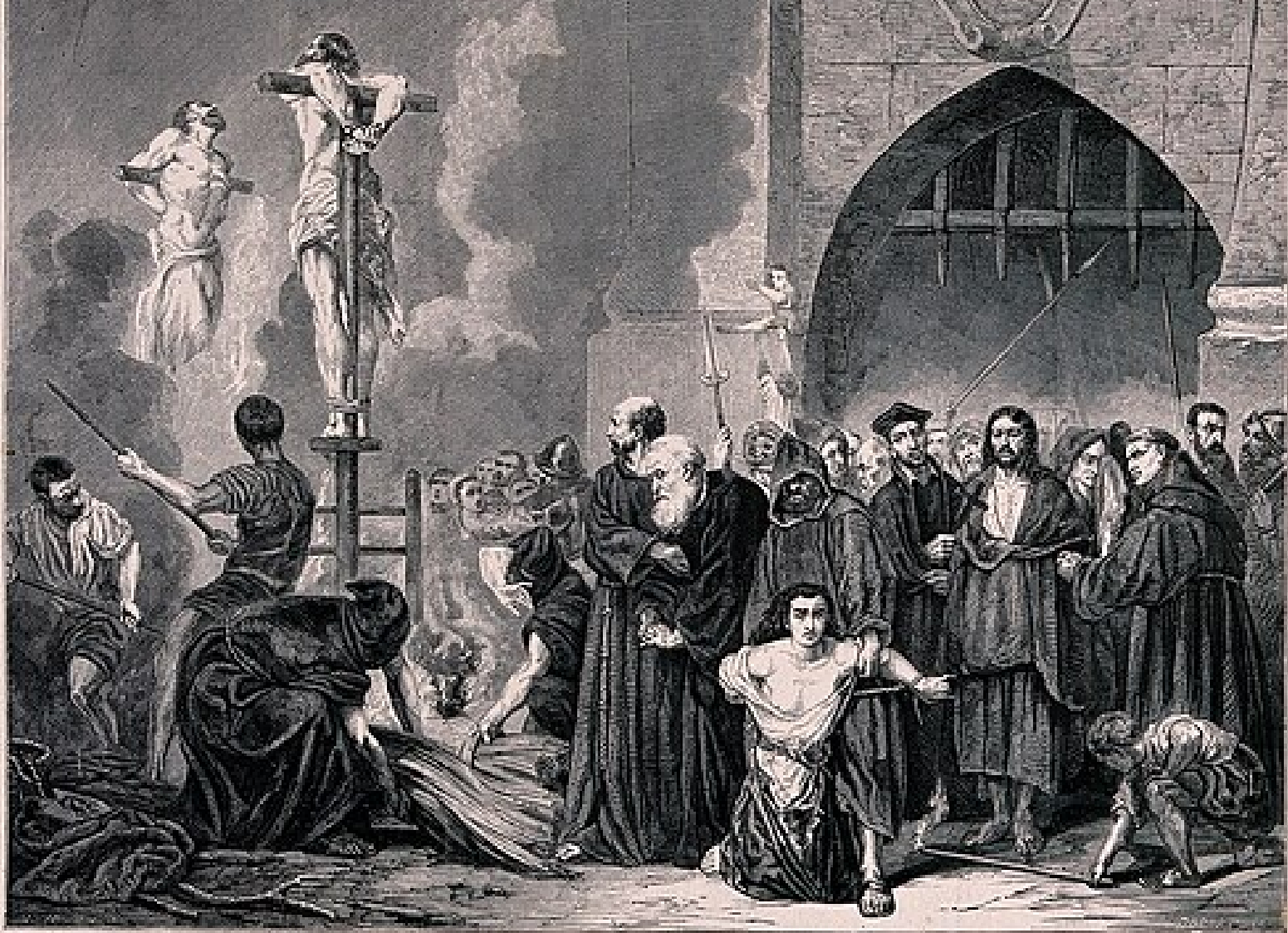
CIVDAD LA CIVDAD DE LOS REIS DE

lima audiencia real y corte cauesa mayor de todo el Reyno de las y
a don de reai de su magd y subizorrey y dela s.^a madre y glesia arzobis
po su s. ynquicidor su s. dela s.^a ceusada y los reibrendos comisarios y penia

UNA NOVELA SOBRE LOS TIEMPOS DE LA INQUISICIÓN

OPOWIEŚĆ O CZASACH
INKWIZYCJI

Fuente/Źródło: Wikipedia

Un auto de fe (Cuadro de M. Robert Finney.)

"El año en que nació el demonio" es una historia sobre la Santa Inquisición en la capital peruana, escrita por el galardonado escritor y periodista peruano Santiago Roncagliolo.

Nacido en Lima en 1975, Roncagliolo es escritor, guionista, traductor y periodista. Su obra se ha publicado en todo el mundo hispanohablante y se ha traducido a más de 20 idiomas. Entre sus libros anteriores se incluyen "Pudor", "Abril Rojo" (ganador del Premio Alfaguara en 2006 y del Premio Independiente de Ficción Extranjera en 2011) y "La Noche de los Alfileres". En 2010, fue nombrado uno de los 25 escritores hispanohablantes menores de 35 años más talentosos por la prestigiosa revista literaria británica Granta. "El año en que nació el demonio" (2023) es su novela más reciente.

"Rok, którym narodził się diabeł" to opowieść o Świętej Inkwizycji w stolicy Peru autorstwa wielokrotnie nagradzanego peruwiańskiego pisarza Santiago Roncagliolo.

Autor urodził się w Limie w 1975 roku. Jest pisarzem, scenarzystą, tłumaczem i dziennikarzem. Jego dzieła opublikowano w całym świecie hiszpańskojęzycznym i przetłumaczono na ponad 20 języków. Wcześniejsze jego książki to m.in. "Wstyd", "Czerwony kwiecień" (nagroda Premio Alfaguara (2006) oraz Independent Prize of Foreign Fiction (2011)) czy "Noc szpilek". W 2010 roku znalazł się w gronie 25 najbardziej utalentowanych hiszpańskojęzycznych pisarzy do 35. roku życia według prestiżowego brytyjskiego magazynu literackiego "Granta". "Rok, w którym narodził się diabeł" (2023) jest jego najnowszą opowieścią.

Lima, Virreinato del Perú, 1623. Era la época de la Santa Inquisición; el Santo Oficio actuaba como tribunal supremo. La búsqueda del pecado continuaba a diario. Alonso Morales, un joven alguacil del Santo Oficio, fue enviado una noche a un convento y presenció una escena horrorosa: una novicia había dado a luz a un niño monstruoso con dos cabezas, lengua bífida y ocho extremidades. El superior del convento acusó a la mujer de haber tenido relaciones sexuales con el diablo y la despojó de sus votos como monja. Alonso se llevó a la joven madre para interrogarla.

Lima, Wicekrólestwo Peru, rok 1623. Czasy Świętej Inkwizycji - Święte Oficjum jest jej najwyższym sądem. Każdego dnia trwa pościg za grzechem. Alonso Morales, młody konstabl Świętego Oficjum, zostaje pewnej nocy wezwany do klasztoru żeńskiego i ogląda przerażającą scenę - nowicjuszka urodziła dziecko-potwora o dwóch głowach, rozwidlonym języku i ośmiu kończynach. Przełożona klasztoru posądza kobietę o spółkowanie z Diabłem i pozbawia ją praw mniszki. Alonso zabiera młodą matkę na przesłuchanie.

Al mismo tiempo, una misteriosa Rosa aparece en la ciudad, afirmando comunicarse con Dios y con el Diablo. La población la venera como santa, y el Santo Oficio sospecha que es una bruja. Alonso recibe la tarea de descubrir la verdadera identidad de la mujer. Durante la investigación, el joven idealista y directo descubre el amor y se enfrenta a su propia historia familiar —pues desconoce a su padre— y a sus propias debilidades.

Curiosamente, Santa Rosa de Lima es una figura histórica. Su nombre era Isabel Flores, pero se le llamó Rosa por su belleza. Vivió a finales del siglo XVI y principios del XVII y fue la primera santa de la Iglesia católica en Sudamérica. Llevó una vida extremadamente ascética, ayudando a los pobres y a los que sufrían. Empleó diversas formas de mortificación para padecer como Cristo. Hubo intentos de casarla, pero ella se negó rotundamente, incluso llegando a cortarse su hermosa cabellera.

Jednocześnie w mieście pojawia się tajemnicza Róża, która twierdzi, że porozumiewa się z Bogiem i z Diabłem. Ludność czci ją jako świętą, a Święte Oficjum podejrzewa o bycie czarownicą. Alonso dostaje zadanie: sprawdzić, kim kobieta jest naprawdę. W toku prowadzonych śledztw pełen ideałów i prostolinijny młodzieniec poznaje miłość i mierzy się z własną historią rodzinną - nie zna swojego ojca - i ze swoimi słabościami.

Co ciekawe, Święta Róża z Limy jest postacią historyczną. Nazywała się Izabela Flores, ale nazywano ją Różą ze względu na urodę. Żyła na przełomie wieków XVI i XVII. Była pierwszą świętą Kościoła Katolickiego pochodzącą z Ameryki Południowej. Żyła niezwykle ascetycznie, niosła pomoc ubogim i cierpiącym. Stosowało przeróżne formy umartwiania się, aby cierpieć jak Chrystus. Próbowano ją wydać za mąż, ale się temu stanowczo sprzeciwiła, m.in. ścinając piękne włosy.

Conocemos a Alonso como un joven humilde, lleno de ideales y de una religiosidad sincera, que aprende sobre su trabajo a través de los libros de texto y de su superior, Gaitán, quien le explica con paciencia las complejidades de la ley religiosa. Alonso cree acríticamente en la moral superior del Santo Oficio. Se convirtió en empleado de la Inquisición prácticamente en contra de su voluntad, en gran parte gracias a los esfuerzos de su ambiciosa madre. Él mismo cree no ser digno de un cargo tan alto.

A lo largo de la historia, Alonso descubre la hipocresía de su entorno, los crímenes, la corrupción y la decadencia moral de la ciudad. También se enfrenta a sus propias debilidades y a su difícil historia familiar. Poco a poco, se transforma en un funcionario experimentado que comprende las reglas prácticas y puede manejar situaciones críticas.

Santiago Roncagliolo, fuente/źródło: Wikipedia

Relación
que hace el tribunal de la Inquisición
de Lima, Ciudad de los Reyes,

al Consejo
Supremo de Su Majestad de la Santa y
General Inquisición

sobre Doña Rosa Flores de Oliva,
para esclarecer la naturaleza satánica
o divina de sus acciones.

En el año del Señor de 1623.

Alonso poznajemy jako pokornego młodzieńca, pełnego ideałów i szczerej religijności, który wiedzę o swojej pracy czerpie z podręczników i od przełożonego Gaitána, cierpliwie objaśniającego mu zawilości prawa religijnego. Alonso bezkrytycznie wierzy w wyższą moralność Świętego Oficjum. Pracownikiem Inkwizycji został właściwie wbrew swej woli, głównie dzięki staraniom ambitnej matki. Sam uważa, że na tak wysoki urząd nie zasługuje.

W miarę rozwoju opowieści Alonso odkrywa hipokryzję swojego środowiska, przestępczość, korupcję i degrengoladę moralną miasta. Mierzy się również własnymi słabościami, ze swoją trudną historią rodzinną. Stopniowo ulega przemianie w wytrawnego gracza, który rozumie obowiązujące w praktyce zasady i potrafi poradzić sobie w krytycznych sytuacjach.

En "El año en que nació el demonio", nada es lo que parece, y algunas cosas conviene ignorarlas. La ciudad de Lima se presenta como un lugar plagado de corrupción, intrigas, supersticiones y secretos. Quienes se obstinan en imponer la ley religiosa son, en realidad, los menos propensos a obedecerla.

La madre del protagonista, a pesar de su religiosidad superficial, demuestra ser una persona profundamente supersticiosa que hará todo lo posible por lograr sus ambiciones. En su afán por asegurar y mantener una posición para su hijo, parece olvidar lo más importante: cultivar una buena relación con él.

W "Roku, w którym narodził się diabeł" nic nie jest takie, jak się wydaje, a pewnych rzeczy lepiej nie wiedzieć. Miasto Lima prezentuje się jako miejsce pełne korupcji, intryg, przesądów i tajemnic. Ci, którzy tak uporczywie egzekwują prawo religijne, sami najmniej go przestrzegają.

Matka głównego bohatera pomimo powierzchownej religijności okazuje się bardzo przesądną osobą, która dla realizacji swoich ambicji robi wszystko, co w jej mocy. W swojej pogoni za wywalczeniem i utrzymaniem pozycji dla syna zdaje się tracić z pola widzenia najważniejsze - dobrą relację z nim.

Fuente/Źródło: Wikipedia

Por/Tekst: **KATARZYNA JATCZAK**

Santiago Roncagliolo

El año en que nació el demonio

Finalmente, ¿es Rosa, la favorita del pueblo, una santa o una poseída? La Santa Inquisición lucha por decidirlo. Toda prueba de su santidad se ve eclipsada por otra declaración sobre la visita del Diablo. Y, más allá de la acalorada discusión que se desata en torno a ella, escuchamos la prosaica queja de una madre cuya hija, al parecer, no quiere casarse ni tener hijos.

La versión polaca del libro fue publicada en 2024 por la editorial ArtRage, con traducción de Tomasz Pindel.

Wreszcie, czy ulubienica ludu, Róża, jest święta czy opętana? Tego Święta Inkwizycja długo nie potrafi rozstrzygnąć. Każdy dowód jej świętości przyćmiewa kolejna wypowiedź o odwiedzającym ją Diable. A jeszcze gdzieś poza toczącą się nad jej głową burzliwą dyskusją słyszymy jakże prozaiczną skargę matki, której córka najwyraźniej nie wyjdzie za mąż i nie da jej wnuków.

Polską wersję książki opublikowało w 2024 wydawnictwo ArtRage w tłumaczeniu Tomasza Pindla.

SALE

ART & STYLE

KTRINES®

www.ktrines.com

A man with short dark hair, smiling, wearing a black hoodie and blue jeans, standing outdoors with his hands in his pockets. In the background is a pond and green trees.

ENTRE RISAS CON JOE SIERRA

**ROZMOWA PEŁNA ŚMIECHU
Z JOE SIERRA**

Joe

¿Puedes hablar un poco sobre su historia desde Colombia hasta Polonia y cómo llegaste aquí por la primera vez?

Mi historia comenzó en Colombia. Yo nací en Colombia y fue un largo viaje para llegar a Polonia. Yo no estaba planeando llegar a Polonia, pero me fui con mi familia a los Estados Unidos. Yo tenía 7 años cuando llegué a los Estados Unidos. Y después me enamoré y encontré a mi esposa y ahora llegué a Polonia. Entonces, esa es mi historia breve, digámoslo así.

Es difícil porque hay muchos desafíos en la cultura, en el idioma, pero la verdad es que me encanta estar en Polonia.

¿Y cuándo decidiste dedicarte a la comedia? ¿Qué te inspiró?

Esa es una pregunta interesante porque la verdad yo me puse a ver mucha comedia cuando llegué a los Estados Unidos, y me encantó. Me encantó que uno es muy libre. También, en Colombia, en ese tiempo, los años ochenta y noventa, no era un tiempo muy bueno. Entonces comencé a usar esos momentos como una forma positiva de hablar de los eventos que me habían pasado y de hacer que la gente sonriera y riera. Y me encanta hacerlo; creo que ese es uno de los mejores placeres que uno puede dar en la comedia.

Sierra

Czy możesz opowiedzieć trochę o swojej historii – od Kolumbii do Polski – i jak po raz pierwszy tu trafiłeś?

Moja historia zaczęła się w Kolumbii. Urodziłem się w Kolumbii i była to długa droga, aby dotrzeć do Polski. Wcale nie planowałem tu przyjechać. Ale wyjechałem. Z rodziną trafiliśmy do Stanów Zjednoczonych. Miałem 7 lat, kiedy tam dotarłem. A później zakochałem się, poznałem moją żonę i tak przyjechałem do Polski. To w skrócie moja historia, powiedzmy.

To trudne, bo jest wiele wyzwań – w kulturze, w języku – ale naprawdę uwielbiam być w Polsce.

A kiedy zdecydowałeś się zająć komedią? Co cię zainspirowało?

To ciekawe pytanie, bo prawda jest taka, że zaczęłem oglądać dużo komedii, kiedy przyjechałem do Stanów Zjednoczonych. I bardzo mi się to spodobało. Spodobało mi się, że człowiek jest w tym bardzo wolny. W Kolumbii, w tamtych latach – to były lata 80. i 90. – nie był to najlepszy czas. I wtedy zaczęłem wykorzystywać te momenty w pozytywny sposób: żeby opowiadać o wydarzeniach, które mnie spotkały, i żeby sprawiać, że ludzie się uśmiechają i śmieją. Kocham to robić i myślę, że to jedna z największych przyjemności, jakie można dać dzięki komedii.

¿Cómo utilizas tu historia personal en tu stand-up?

En mi stand-up uso eventos personales, cierto porcentaje, pero no solamente los míos. También uso historias de diferentes personas que me han contado cosas o que he visto yo personalmente, y de eso hago mi stand-up. Obviamente con mucha exageración, y siempre toca buscar el chiste para hacer reír a la gente.

¿Y cuáles son las mayores diferencias entre Colombia y Polonia para ti?

Voy a comenzar con lo más obvio, que es la lengua: el español y el polaco son muy diferentes. Pero también creo que la comida. Aquí se come mucha papa. En Colombia también, pero en empanaditas de otra forma. Y mucho arroz con frijol, que se come en Colombia y aquí no tanto. Entonces, eso es una de las cosas que extraño de Colombia. Pero aquí hay más cosas que ayudan a compensar eso.

Jak wykorzystujesz swoją osobistą historię w stand-upie?

W stand-upie używam wydarzenia osobiste, do pewnego stopnia, ale nie tylko swoje. Wykorzystuję też historie innych ludzi – takie, które mi opowiedzieli, albo które sam widziałem i na tej podstawie tworzę stand-up. Oczywiście z dużą dozą przesady, bo trzeba znaleźć żart, żeby rozśmieszyć ludzi.

Jakie są dla Ciebie największe różnice między Kolumbią a Polską?

Zacznę od najbardziej oczywistego, czyli język: hiszpański i polski bardzo się różnią. Ale też jedzenie. Tu je się bardzo dużo ziemniaków. W Kolumbii też, ale w empanadach, w innej formie. I w Kolumbii je się dużo ryżu z fasolą, a tutaj nie za bardzo. To jedna z rzeczy, za którymi tęsknię w Kolumbii. Ale w Polsce są też inne rzeczy, które to rekompensują.

¿Y qué historia divertida tienes de tu vida aquí?

Muchas... pero no sé si en cámara las quiera contar. Creo que la mejor historia divertida que puedo pensar ahora es la primera vez que llegué a Polonia. La verdad, la gente no es como en Colombia, donde todos son muy abiertos. Aquí la gente es muy cerrada, pero lo que me encanta es que cuando te conocen, se abren totalmente. Eso es muy lindo, porque los polacos tienen mala fama de no ser muy abiertos, pero cuando te conocen, son una maravilla.

¿Cómo te preparas para un show? ¿Cómo trabajas en tu material?

Depende de cuánto tiempo tenga para prepararme. Pero el tipo de comedia que yo hago es como contar una historia. Para mí, esa es la mejor forma y es el estilo que me encanta. Me preparo escribiendo diferentes cosas, probándolas, mirándome muchas veces en el espejo para ver cómo me veo y también probándolas en vivo. Esa es la mejor forma en que yo hago mi stand-up.

¿Estás planeando algún show en español?

Al momento, no un show totalmente en español, pero en Varsovia va a haber un festival de comedia y van a venir muchos comediantes a principios de septiembre. Fui invitado a hacer un show en español, así que planeo ir el 6 de septiembre y espero poder presentar un show aquí en Varsovia.

¿Cómo reacciona el público polaco a tu humor latino?

Cuando entienden, creo que les gusta. De hecho, a la mayoría les encanta. Creo que hay una conexión: están muy curiosos, muy interesados, y toda la gente que me ha visto hacer stand-up me apoya mucho. Eso también es una maravilla para mí.

Masz jakąś zabawną historię ze swojego życia tutaj?

Wiele... ale nie wiem, czy chciałbym je opowiadać przed kamerą. Myślę, że najzabawniejsza historia, jaka przychodzi mi do głowy, to pierwsze chwile w Polsce. Prawda jest taka, że ludzie tutaj nie są tacy jak w Kolumbii, gdzie wszyscy są bardzo otwarci. W Polsce ludzie są bardziej zamknięci. Ale to, co mi się bardzo podoba, to fakt, że kiedy cię już poznają, całkowicie się otwierają. To jest piękne, bo Polacy mają złą reputację, że nie są otwarci, ale kiedy poznają cię lepiej, okazują się wspaniali.

Jak przygotowujesz się do występu? Jak pracujesz nad materiałem?

To zależy od tego, ile mam czasu na przygotowanie. Ale rodzaj komedii, którą uprawiam, to opowiadanie historii. Dla mnie to najlepsza forma i taki styl najbardziej lubię. Przygotowuję się, pisząc różne rzeczy, próbując je, patrząc w lustro wiele razy, żeby zobaczyć, jak się prezentuję, i testując na żywo. To dla mnie najlepszy sposób pracy nad stand-upem.

Planujesz jakiś występ po hiszpańsku?

Na razie nie cały show po hiszpańsku, ale w Warszawie odbędzie się festiwal komedii i na początku września przyjedzie wielu komików. Zostałem zaproszony do występu po hiszpańsku, więc planuję pojawić się 6 września i mam nadzieję wystąpić tutaj w Warszawie.

Jak polska publiczność reaguje na twój latynoski humor?

Kiedy rozumieją – myślę, że im się podoba. Ale większości naprawdę się podoba. Czuję, że jest pewna więź: są bardzo ciekawi, zainteresowani, i wszyscy, którzy widzieli mnie na scenie, bardzo mnie wspierają. To też jest dla mnie cudowne.

¿Qué estereotipos sobre Colombia te has encontrado en Polonia y cómo juegas con ellos en tus rutinas?

Estereotipos hay muchos, pero creo que el más común que ya todo el mundo conoce es que de Colombia viene toda la droga, Pablo Escobar... Obviamente, a veces me dicen "Pablito". Pero eso está quedando en el pasado, y ahora la gente está más interesada en cómo es realmente Colombia y su cultura. Yo lo tomo sin ofenderme; la mejor solución es reír, reír y reír.

¿Alguna vez un chiste no funcionó como esperabas en el escenario? ¿Qué haces en ese momento?

La verdad es que hay muchos chistes que no funcionan. Y ahí toca improvisar. Una alternativa es seguir con lo que tienes, con tu material, y no detenerse. A veces también es bueno hablar con alguien del público, hacer chistes con eso y recuperar la energía. No siempre va a funcionar, pero hay alternativas que ayudan en el stand-up.

Na jakie stereotypy dotyczące Kolumbii natknąłeś się w Polsce i jak wykorzystujesz je w swoich rutynach?

Stereotypów jest wiele, ale myślę, że najbardziej znany to ten, że z Kolumbii pochodzą wszystkie narkotyki, Pablo Escobar... Oczywiście czasem mówią do mnie „Pablito”. Ale to już odchodzi w przeszłość, a teraz ludzie coraz częściej patrzą na to, jaka naprawdę jest Kolumbia, na jej kulturę. Nie obrażam się, najlepszym rozwiązaniem jest śmiać się, śmiać i jeszcze raz śmiać.

Czy zdarzyło się, że jakiś żart nie zadziałał tak, jak oczekiwałeś, na scenie? Co wtedy robisz?

Prawdę mówiąc, jest wiele żartów, które nie działają. Wtedy trzeba improwizować. Jedną opcją to po prostu iść dalej ze swoim materiałem i się nie zatrzymywać. Czasem dobrze jest też porozmawiać z kimś z publiczności, obrócić to w żart i przywrócić energię. Nie zawsze się uda, ale są różne sposoby, które pomagają w stand-upie.

¿Cómo manejas el cambio de idioma en el humor? ¿Es más difícil hacer reír en inglés, en español o en polaco?

En todas las lenguas es diferente, porque no es solamente el idioma: en español hay un estilo, pero cada país tiene el suyo. En inglés es otro, en polaco también. Para mí, el inglés es mejor porque crecí la mayor parte de mi vida en Estados Unidos. En español me cuesta un poco más porque llevo mucho tiempo sin vivir en Colombia, entonces no estoy tan conectado. Y en polaco... bueno, estamos en progreso, porque es muy difícil ese idioma.

¿Qué consejo darías a alguien que quiera hacer stand-up en un país que no es el suyo?

Creo que lo primero es buscar en redes sociales, en Facebook, en Instagram, dónde hay eventos en el idioma que hables, sea español o inglés. En mi caso, aquí hay mucha comedia en inglés. Y lo más importante es no tener miedo y darlo al 100%. Al principio siempre va a ser difícil. Mi mejor consejo es darlo todo y no rendirse, porque siempre se puede volver a intentar.

Jak radzisz sobie ze zmianą języka w humorze? Trudniej jest rozbawiać po angielsku, po hiszpańsku czy po polsku?

W każdym języku to inne doświadczenie, bo to nie tylko kwestia języka. W hiszpańskim jest pewien styl, ale każdy kraj ma swój. Po angielsku to coś innego, po polsku też. Dla mnie najlepiej jest po angielsku, bo większość życia spędziłem w Stanach Zjednoczonych. Po hiszpańsku jest mi trochę trudniej, bo od dawna nie mieszkam w Kolumbii, więc nie jestem tak bardzo związany z językiem. A po polsku... cóż, jestem w trakcie nauki, bo to bardzo trudny język.

Jaką radę dałbyś komuś, kto chciałby robić stand-up w kraju, który nie jest jego ojczyzną?

Myślę, że najpierw trzeba poszukać w mediach społecznościowych – na Facebooku, Instagramie – gdzie są wydarzenia w języku, którym się posługujesz, czy to po hiszpańsku, czy po angielsku. W moim przypadku tutaj jest dużo komedii po angielsku. A najważniejsze jest się nie bać – dać z siebie 100%. Na początku zawsze jest trudno. Dać z siebie wszystko to moja najlepsza rada. Nie poddawać się, bo zawsze można spróbować jeszcze raz.

¿Tienes alguna anécdota divertida de backstage o de interacción con el público polaco?

Sí, la verdad es que siempre que hay un show recibo mucho apoyo de los polacos y polacas que me han visto. Siempre me dicen directamente qué les gustó, y lo más lindo que he escuchado es que sienten una conexión conmigo, aunque yo sea del otro lado del mundo. Es realmente increíble. Eso es lo mejor para mí.

¿Cómo podemos encontrarte en las redes sociales y ver tus shows?

Claro, las mejores formas de encontrarme son en las redes sociales: en Instagram y Facebook me pueden encontrar como Jossierra.comedy. También tengo cuentas en TikTok. Sígueme. Siempre trato de anunciar mis shows con tiempo, y si tienen preguntas me pueden mandar un mensaje; yo siempre trato de responder.

Masz jakąś zabawną anegdotę z za kulis albo z kontaktu z polską publicznością?

Tak, prawdę mówiąc, za każdym razem po występie dostaję dużo wsparcia od Polek i Polaków, którzy mnie oglądali. Zawsze mówią mi wprost, co im się podobało, a najpiękniejsze, co usłyszałem, to że czują ze mną więź, choć ja pochodzę z drugiego końca świata. To niesamowite. I to dla mnie największa nagroda.

Gdzie można Cię znaleźć w mediach społecznościowych i zobaczyć twoje występy?

Oczywiście, najlepiej znaleźć mnie w mediach społecznościowych: na Instagramie i Facebooku jako Jossierra.comedy. Mam też konto na TikToku. Obserwujcie mnie. Zawsze staram się z wyprzedzeniem ogłaszać moje występy, a jeśli macie pytania, możecie wysłać mi wiadomość – staram się odpowiadać.

Gracias por la charla y mucha suerte con tu show.

Muchas gracias, por la entrevista. Muy linda Varsovia, y de nuevo muchas gracias a todos ustedes.

Dzięki za rozmowę i powodzenia na twoim show.

Bardzo dziękuję za wywiad. Warszawa jest piękna i jeszcze raz dziękuję wszystkim.

La completa entrevista vídeo con Joe Sierra en la página VISTULARTE.

Por: Weronika Bazydło, J. Walle

Wywiad wideo z Joe Sierra do obejrzenia na portalu VISTULARTE.

Przeprowadzili: Weronika Bazydło, J. Walle

MATCHA

EL FENÓMENO JAPONÉS EN EUROPA

JAPONSKI FENOMEN W EUROPIE

Una larga cola se forma frente a la entrada del edificio, sombreada por un toldo verde. Todas las mesas, tanto dentro como fuera de la popular tetería, están ocupadas. La gente se sienta en los bancos de la ciudad. Encontrar un lugar para aparcar en los alrededores es casi imposible.

¿Qué es lo que atrae tanto a la tetería? El matcha. Se sirve caliente y frío, con leche de avena o de coco y otros ingredientes. Para picar, se puede pedir una galleta o una tarta de queso con matcha.

El té verde japonés ha conquistado literalmente Varsovia. ¿En qué consiste este fenómeno?

Długa kolejka ustawia się już przed wejściem do budynku zacienionym zieloną markizą. Każdy stolik wewnątrz i na zewnątrz popularnej herbaciarni jest zajęty. Ludzie przysiadają na miejskich ławkach. Znalezienie miejsca do parkowania w okolicy graniczy z cudem.

Co tak przyciąga do herbaciarni? Matcha. Podawana jest na ciepło i na zimno z napojem owsianym lub kokosowym i innymi dodatkami. Na przegryzkę można zamówić ciasteczko lub sernik z matchy.

Zielona japońska herbata dosłownie zawojowała Warszawę. Na czym polega jej fenomen?

Foto: Freepik

A la generación Z le encanta el matcha, y no solo porque su intenso color verde queda genial en las fotos de Instagram. El matcha tiene propiedades saludables conocidas desde hace siglos, por lo que encaja perfectamente con la moda de llevar un estilo de vida saludable. También se inscribe en la tendencia de la cultura de Corea del Sur y Japón en Europa, aunque llegó a Japón desde China gracias a los monjes budistas en la Edad Media.

Pokolenie Z uwielbia matchę nie tylko dlatego że intensywnie zielony kolor świetnie wygląda na zdjęciach na Instagramie. Matcha posiada znane od wieków właściwości zdrowotne, więc świetnie wpisuje się w modę na zdrowy tryb życia. Wpisuje się też w modę na Koreę Południową i Japonię w Europie, choć do Japonii trafiła z Chin za sprawą buddyjskich mnichów w średniowieczu.

La palabra matcha significa literalmente «té en polvo». La bebida se elabora a partir de hojas de té verde secas y molidas. Dos semanas antes de la cosecha, estas hojas se protegen del sol cubriéndolas con esteras especiales. Esto les da su característico color verde intenso, su sabor umami y su alto contenido en aminoácidos.

Słowo matcha dosłownie oznacza herbatę w proszku. Napój powstaje z wysuszonych i sproszkowanych liści zielonej herbaty. Liście te dwa tygodnie przed zbiorami są chronione przed słońcem, zakrywane specjalnymi matami. Dzięki temu mają charakterystyczny bladły kolor, smak umami i są bogate w aminokwasy.

El aminoácido más importante presente en el matcha es la L-teanina, que tiene un efecto relajante y favorece la concentración. La L-teanina aumenta la actividad de las ondas alfa en el cerebro, lo que ayuda a concentrarse y a reducir el estrés.

Por su parte, la arginina favorece la circulación sanguínea y tiene un efecto beneficioso sobre el sistema inmunológico, mientras que la serina y la alanina facilitan el metabolismo y la regeneración celular.

El matcha también es una fuente de antioxidantes, que ayudan a prevenir el desarrollo de hipertensión, enfermedades cardíacas, cáncer y diabetes.

Najważniejszym aminokwasem występującym w matchy jest L-teanina, która posiada działanie relaksujące i wspomagające koncentrację. L-teanina zwiększa aktywność fal alfa w mózgu, co sprzyja skupieniu i redukcji stresu.

Z kolei arginina wspiera krążenie krwi i korzystnie wpływa na układ odpornościowy, zaś seryna i alanina ułatwiają metabolizm i regenerację komórek.

Matcha jest też źródłem antyoksydantów (przeciwutleniaczy), które zapobiegają rozwojowi nadciśnienia, chorób serca, nowotworom i cukrzycy.

El sabor del matcha se compara a veces con el de la hierba recién cortada o las espinacas. Esto se debe a su alto contenido en clorofila. Por supuesto, la clorofila tiene un efecto positivo en la salud humana: ayuda a eliminar toxinas, metales pesados y otras sustancias nocivas del organismo, especialmente del hígado y los riñones.

En Japón, el matcha se bebe desde hace siglos durante la ceremonia del té. Se dice que los samuráis lo tomaban antes de ir a la batalla.

En Corea del Sur, el matcha suele aparecer en forma de matcha latte, helados, pasteles y batidos. También es un ingrediente de cosméticos.

Smak matchy bywa porównywany do świeżo skoszonej trawy lub szpinaku. To efekt wysokiej zawartości chlorofilu. Oczywiście, chlorofil ma pozytywny wpływ na ludzkie zdrowie. Wspomaga usuwanie toksyn, metali ciężkich i innych szkodliwych substancji z organizmu, szczególnie z wątroby i nerek.

W Japonii matchę od wieków pija się w czasie ceremonii parzenia herbaty. Podobno samurajowie raczyli się tym napojem przed pójściem do boju.

W Korei Południowej matcha często pojawia się w formie matcha latte, lodów, ciast i smoothie. Jest także składnikiem... kosmetyków.

En Europa, el matcha ganó popularidad hace unos 15 años, gracias a la difusión de la moda de llevar un estilo de vida saludable. En Varsovia, las teterías que ofrecen matcha comenzaron a aparecer hace ocho años, pero solo en los últimos tres años se ha producido un verdadero boom de esta bebida verde.

Texto y fotos: Anna Kraus

W Europie matcha zyskała popularność 15 lat temu, dzięki upowszechnieniu się mody na zdrowy tryb życia. W Warszawie herbaciarnie oferujące matchę zaczęły się pojawiać osiem lat temu, ale dopiero ostatnie trzy lata przyniosły prawdziwy boom na zielony napój.

Tekst i zdjęcia: Anna Kraus

SALE

ART &
STYLE

KTRINES®

www.ktrines.com

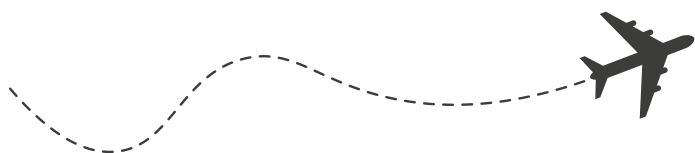
ESTRELLA DISTANTE

GWIAZDA DALEKA

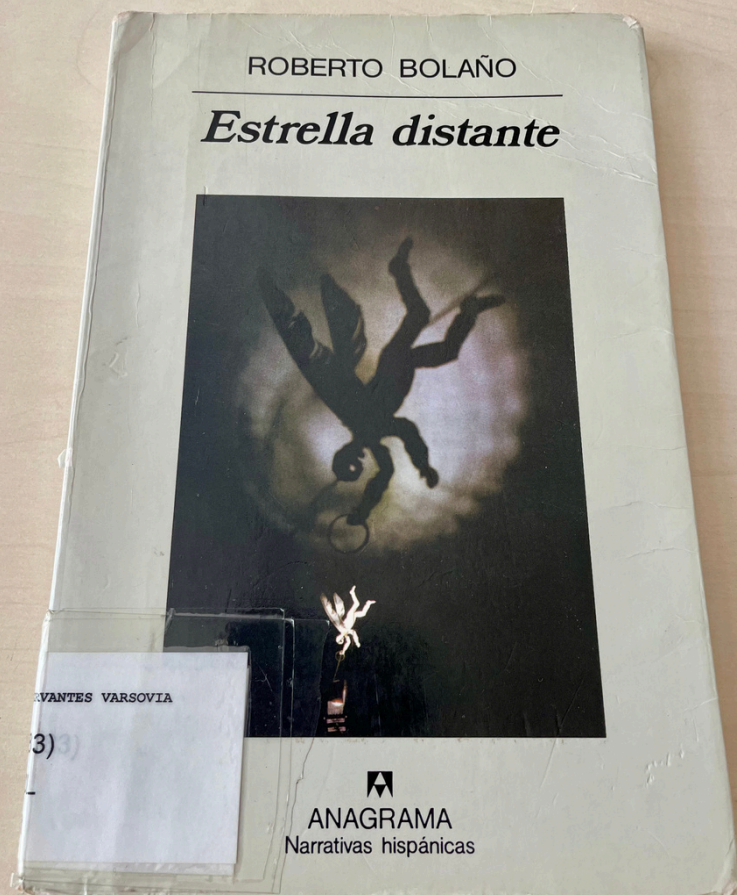

Mi primer libro de Roberto Bolaño y mi primer contacto con el estilo de este autor chileno. ¡Qué lectura rara, pero cautivante!

La historia habla sobre poetas y el círculo literario de la universidad en Concepción, en Chile, durante la dictadura. Comienza en 1973, el año del golpe militar. El narrador, también un poeta, habla sobre una figura central, un antagonista en esta historia: Alberto Ruiz-Tagle (después conocido como Carlos Wieder). Wieder es un poeta egomaniaco que cree que va a revolucionar la poesía chilena. Sin embargo, descubrimos que también cometerá cosas horribles, incluyendo la desaparición de otros poetas de ese círculo.

“Matarse, dijo, en esta coyuntura sociopolítica, es absurdo y redundante. Mejor convertirse en poeta secreto.”

To moja pierwsza książka Bolaño i zarazem pierwsze spotkanie z twórczością tego chilijskiego pisarza. Lektura dziwna, ale fascynująca!

Historia opowiada o poetach i kręgu literackim na uniwersytecie w Concepción w Chile, w czasach dyktatury. Akcja zaczyna się w roku 1973, czyli w roku zamachu stanu. Narrator, sam poeta, opowiada o centralnej postaci – antagoniście tej historii: Albercie Ruiz-Tagle (później znanym jako Carlos Wieder). Wieder to egomaniakalny poeta, który wierzy, że zrewolucjonizuje chilijską poezję. Z czasem odkrywamy jednak, że dopuszcza się też rzeczy strasznych, w tym odpowiedzialności za zniknięcia innych poetów z tego środowiska.

„Zabijać się, powiedział, w obecnej sytuacji społeczno-politycznej to absurd i banał. Lepiej się przeistoczyć w sekretne poeę.”

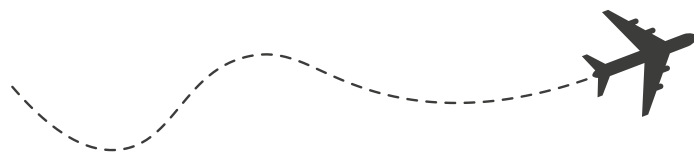

La trama se presenta por medio de narrativas subjetivas. Nuestro narrador relata acontecimientos que escuchó de otras personas. Obtiene mucha información de otro personaje principal, Bibiano, su amigo y también poeta, que investiga a Wiedera y comparte lo que descubre. La historia se cuenta desde múltiples perspectivas: el narrador nos trae los relatos de Bibiano, que, a su vez, escucha a otras personas y relata sus puntos de vista. Es una narrativa dentro de otra narrativa. Nunca tuve certeza de qué era verdad. Todo es subjetivo y poco confiable. La multitud de personajes en cada capítulo hizo que la lectura fuera un poco difícil de seguir.

"Y ahí, en esas alturas, comenzó a escribir un poema en el cielo. Al principio creí que el piloto se había vuelto loco y no me pareció extraño. La locura no era una excepción en aquellos días. Pensé que giraba en el aire deslumbrado por la desesperación y que luego se estrellaría contra algún edificio o plaza de la ciudad. Pero acto seguido, como engendradas por el mismo cielo, en el cielo aparecieron las letras."

Fabula przedstawiona jest w sposób subiektywny. Narrator opowiada wydarzenia, które słyszał od innych. Dużo informacji zdobywa od Bibiana – swojego przyjaciela i również poety, który bada przeszłość Wiedera i dzieli się tym, co odkrył. Historia rozwija się z wielu perspektyw: narrator przekazuje relacje Bibiana, a ten z kolei powtarza to, co sam usłyszał od innych. To narracja w narracji. Nigdy nie miałam pewności, co jest prawdą. Wszystko jest subiektywne i mało wiarygodne. Wielość postaci w kolejnych rozdziałach sprawiła, że chwilami trudno było za tym nadążyć.

"I tam, na wysokościach, zaczął pisać na niebie wiersz. Z początku myślałem, że pilot zwariował, i wcale się temu nie dziwiłem. Szaleństwo było czymś najzupełniej normalnym w tamtych dniach. Pomyślałem, że krąży w powietrzu zdjęty rozpaczą, by lada chwila roztrzaskać się o jakiś budynek lub runąć na miejski plac. Ledwie jednak myśl ta przemknęła mi przez głowę, na niebie, jakby przez to niebo splodzone, zaczęły pojawiać się litery."

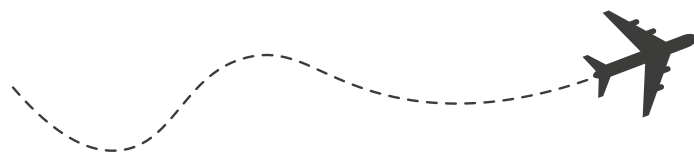
Bolaño menciona frecuentemente la literatura chilena. La poesía era una forma de resistencia y protesta contra la dictadura. Ese era el enfoque central para todos los protagonistas. Pero el autor también muestra cómo la violencia del régimen aparece en la literatura, dando ejemplos del sadismo de Wiedera en su poesía y fotografía, que me impactaron.

„A partir de esa noche las noticias sobre Carlos Wiedera son confusas, contradictorias, su figura aparece y desaparece en la antología móvil de la literatura chilena envuelto en brumas, se especula con su expulsión de la Fuerza Aérea en un juicio nocturno y secreto al que él asistiría con su uniforme de gala aunque sus incondicionales preferían imaginárselo con un capote negro de cosaco, con monóculo y fumando en una larga boquilla de colmillo de elefante.”

La lectura está llena de simbolismo, mensajes subliminales y una mezcla entre lo puro y lo violento. El arte y la literatura contra la dictadura. La naturaleza contra el sadismo del fascismo. El instinto de supervivencia contra el deseo de matar y destruir. Bolaño ofrece todo eso en su libro. ¡Una lectura intensa!

Bolaño często wspomina o literaturze chilijskiej. Poezja była formą oporu i protestu wobec dyktatury. To właśnie ten motyw był centralny dla wszystkich bohaterów. Autor pokazuje też jednak, jak przemoc reżimu przenikała do literatury – poprzez sadystyczną twórczość Wiedera, zarówno poetycką, jak i fotograficzną. Te fragmenty naprawdę mną wstrząsnęły.

„Począwszy od tamtej nocy, wieści o Carlosie Wiedera są niejasne, wzajemnie wykluczające się, jego postać pojawia się i znika w ruchomej antologii literatury chilijskiej, w oparach mgły, roztrząsa się sprawę jego wydalenia z Sił Powietrznych w trakcie nocnego i utajnionego posiedzenia sądu, na które Wiedera miał stawić się w galowym mundurze, choć jego wielbiciele woleli wyobrazić go sobie w czarnej kozackiej kapocie, z monoklem w oku i z papierosem w długiej cygarniczce z kości słoniowej.”

Lektura pełna jest symbolizmu, ukrytych przekazów i mieszanki czystości z brutalnością. Sztuka i literatura przeciw dyktaturze. Natura przeciw sadystycznemu faszizmowi. Instynkt przetrwania kontra pragnienie zabijania i niszczenia. Bolaño oferuje wszystko to w swojej książce. Intensywna lektura!

Polskie cytaty pochodzą z książki Gwiazda daleka w przekładzie Carlosa Marrodána Casasa, Wydawnictwo MUZA, 2006

PONIATOWSKI

LA SAGA DE LA FAMILIA

SAGA RODZINNA

Stanisław Poniatowski (1754-1833) era el homónimo y sobrino favorito del rey de Polonia, Stanisław August Poniatowski. Estudió en la Escuela de Caballeros de Varsovia y en Cambridge, Reino Unido. El rey lo preparaba para ser su sucesor, pero los rusos, con el objetivo de debilitar a Polonia, frustraron esos planes. No obstante, Stanisław se convirtió en el hombre más rico de la República de Polonia-Lituania. Ocupó el cargo de gran tesorero de Lituania y poseía numerosas propiedades rurales, en las que trabajaban medio millón de campesinos.

Como intelectual cercano a los ideales ilustrados de libertad, comenzó a sustituir la servidumbre por el alquiler en sus propiedades. También apoyó un proyecto que consistía en conceder libertad personal a los campesinos.

Stanisław Poniatowski (1754-1833) był imiennikiem i ulubionym bratankiem króla Polski, Stanisława Augusta Poniatowskiego. Studiował w warszawskiej Szkole Rycerskiej i brytyjskim Cambridge. Król szykował go na swojego następcę, ale Rosjanie, mający na celu osłabienie Polski, pokrzyżowali te plany. Niemniej, Stanisław został najbogatszym człowiekiem w Republice Polsko-Litewskiej. Sprawował funkcję podskarbiego wielkiego litewskiego. Posiadał liczne dobra ziemskie, w których pracowało pół miliona chłopów.

Jako intelektualista, któremu bliskie były oświeceniowe ideały wolności, zaczął zmieniać w swoich dobrach pańszczyznę na czynsz. Popierał także projekt polegający na daniu chłopom wolności osobistej.

Portret Stanisława Poniatowskiego, Zamek Królewski w Warszawie, fot. Anna Kraus

Apartament Stanisława Poniatowskiego, Zamek Królewski w Warszawie, fot. Anna Kraus

Aunque sus detractores lo acusaban de tacaño, era un economista sólido, interesado no solo en el desarrollo de la agricultura, sino también en el comercio y la minería en la República.

En desacuerdo con el rey sobre la Constitución del 3 de mayo, en cuyo éxito no creía, decidió dimitir de su cargo y abandonar el país. Después de que la República desapareciera del mapa de Europa, vendió sus propiedades confiscadas por los rusos y se estableció en Roma.

Choć nieżyczliwi zarzucali mu sknerstwo, był solidnym ekonomistą, zainteresowanym nie tylko rozwojem rolnictwa, ale także handlu i górnictwa w Rzeczpospolitej.

Poróżniony z królem w sprawie Konstytucji Trzeciego Maja, w której powodzenie nie wierzył, zdecydował się złożyć urząd i opuścić kraj. Po tym, jak Rzeczpospolita zniknęła z mapy Europy, sprzedał swoje dobra zajęte przez Rosjan i osiedlił się w Rzymie.

Al comprometerse permanentemente con una mujer de clase social inferior, lo cual no era aceptado en el Estado Pontificio, se trasladó a Florencia. Hoy en día, su tumba se encuentra en la iglesia de San Marcos, en Florencia.

Józef Michał Poniatowski (1816-1873), hijo de Stanisław y su pareja italiana, no solo era un cantante que cautivaba con su tenor, sino también un político. Fue elegido dos veces miembro de la Cámara de Diputados en Florencia. Posteriormente, llevó a cabo misiones diplomáticas para el ducado de Toscana en Bruselas y Londres. Finalmente, se estableció en París y adoptó la nacionalidad francesa. Su hija se casó con Aleksander Walewski, hijo de Napoleón I y Maria Walewska.

Związawszy się na stałe z kobietą z niższej warstwy społecznej, co nie było akceptowane w Państwie Kościelnym, przeniósł się do Florencji. Dziś we florenckim kościele Św. Marka można znaleźć jego grobowiec.

Józef Michał Poniatowski (1816 - 1873), syn Stanisława i jego włoskiej partnerki, był nie tylko śpiewakiem zachwycającym swoim tenorem, ale także politykiem. Dwukrotnie był wybierany do Izby Deputowanych we Florencji. Następnie odbył misje dyplomatyczne dla księstwa Toskanii w Brukseli i Londynie. Ostatecznie, osiadł w Paryżu i przyjął obywatelstwo francuskie. Jego córka poślubiła Aleksandra Walewskiego, syna Napoleona I i Marii Walewskiej.

Stanisław August Fryderyk (1835-1908), hijo de Józef, hizo carrera en la corte del emperador Napoleón III. Tras la guerra franco-prusiana, perdió su fortuna y su influencia, y se dedicó a especular en bolsa. Su lápida se encuentra en el cementerio de artistas de Montmartre, en París.

Louis Leopold Poniatowski (1864-1954), hijo de Stanisław y nieto de Józef, parisino, se dejó llevar a finales del siglo XIX por la fiebre del oro estadounidense. Llegó a San Francisco y creó un consorcio para modernizar las antiguas minas de oro. Con el fin de obtener transporte a las minas, apoyó la construcción del ferrocarril Sierra Railway, y para contar con electricidad, su consorcio financió la construcción de una central eléctrica en el río Mokelumne.

Stanisław August Fryderyk (1835-1908), syn Józefa, robił karierę na dworze cesarza Napoleona III. Po wojnie francusko-pruskiej utracił majątek i wpływy, i zajął się grą na giełdzie. Jego nagrobek można odnaleźć na paryskim cmentarzu artystów Montmartre.

Louis Leopold Poniatowski (1864 - 1954), syn Stanisława, wnuk Józefa, paryżanin. Pod koniec XIX wieku dał się ponieść amerykańskiej gorączce złota. Przybył do San Francisco i utworzył konsorcjum, żeby zmodernizować stare kopalnie złota. W celu uzyskania transportu do kopalń, wsparł budowę kolei Sierra Railway, a żeby mieć prąd, jego konsorcjum sfinansowało budowę elektrowni na rzece Mokelumne.

Loius Leopold Poniatowski, fot. domena publiczna

Poniatowski vio el enorme potencial hidroeléctrico de este río. Soñaba con suministrar energía a San Francisco, situada a 143 millas de distancia. Además de sus intereses en los ferrocarriles, la minería y la energía, Poniatowski cofinanció el hipódromo de Tanforan. Sin embargo, en 1904, tras vender sus acciones en el consorcio, el príncipe regresó con su familia a Francia.

Poniatowski dostrzegł ogromny potencjał hydroenergetyczny tej rzeki. Marzył o dostarczeniu energii do oddalonego o 143 mile San Francisco. Oprócz interesów związanych z kolejnictwem, górnictwem i energetyką, Poniatowski współfinansował tor wyścigowy Tanforan. Jednak, w 1904 roku, po sprzedaży swoich udziałów w konsorcjum, księżę powrócił wraz z rodziną do Francji.

Poniatowska participa en el Concierto Homenaje a las víctimas y rescatistas del terremoto de la ciudad de México, fot. Protoplasmakid

Jean Joseph Évremond Sperry Poniatowski (1907-1978) se casó con la heredera mexicana nacida en Francia, María Dolores Paulette Amor de Yturbe, con quien tuvo una hija, Elena. Tras la caída de París en 1940, se trasladó con su familia a la Costa Azul. Dos años más tarde, cuando las tropas del Tercer Reich entraron en el Estado de Vichy, decidió emigrar con su familia a México.

Texto : Anna Kraus

Jean Joseph Évremond Sperry Poniatowski (1907-1978) poślubił urodzoną we Francji meksykańską dziedziczkę Marię Dolores Paulette Amor de Yturbe, z którą miał córkę Elenę. Po upadku Paryża w 1940 roku, przeniósł się z rodziną na Lazurowe Wybrzeże. Dwa lata później, kiedy wojska III Rzeszy wkroczyły do państwa Vichy, zdecydował się na emigrację z rodziną do Meksyku.

Tekst : Anna Kraus

SPEAK BUSINESS WITH CONFIDENCE

Book Your Free 20-Minute
Consultation Today.
Let's talk about your goals
and create a custom
learning plan.

MY SERVICES

- ✓ Expert C2-level teacher with years of professional coaching
- ✓ Fully online with flexible scheduling
- ✓ Real-world content from top publications
- ✓ Customized lessons for your industry and goals

LEARN MORE

AGNIESZKA@AGNIESZKAKUSMIERCZYK.COM
TELEPHONE: +48 600 286 541

SALE

ART & STYLE

KTRINES®

www.ktrines.com

REVISA NUESTROS NUMEROS ANTERIORES

SPRAWDŹ NASZE POPRZEDNIE WYDANIA

VISTULARTE

Siguenos en nuestras redes sociales.
Obserwuj nas w mediach społecznościowych.

www.vistularte.pl

vistularte@gmail.com

